Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26524
Copyright: Admont, Benediktinerstift

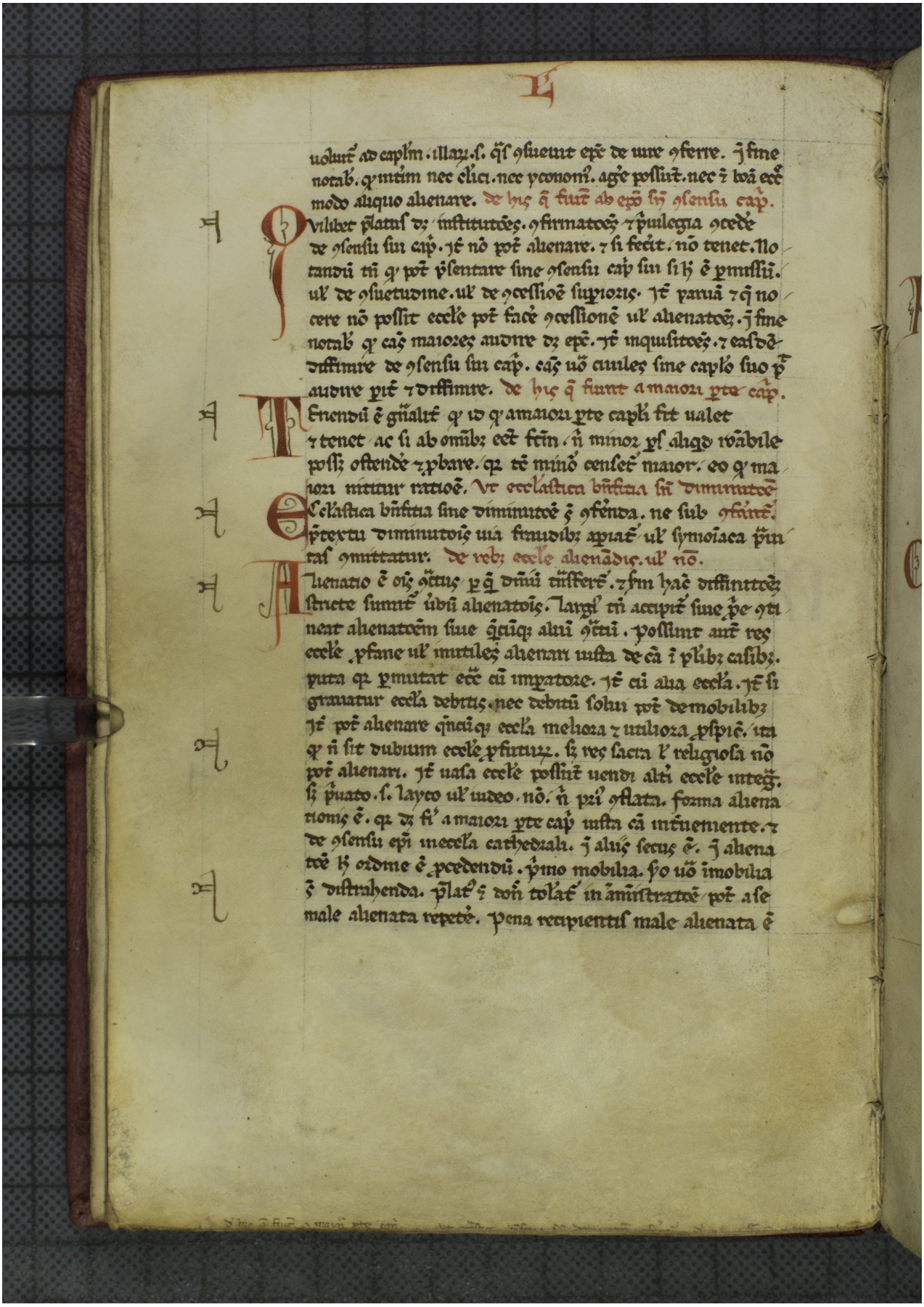

uoluit ad capl'm. illaꝫ. s. q̄s ꝯsueuit epc̄ de ure ꝯferre. ⁊ sine notab'. q' mā'm nec el'ici. nec ꝑconom'. agē posſit. nec ꝛ ꝥa ecc̄ modo aliquo alienare. De hiꝭ q̄ fiunt ab epō sine ꝯsensu cap'.

Vlibet ꝑlatus ꝺ; institutiões. ꝯfirmatoꝭ. ⁊ ꝑuilegia ꝺ ecc̄e de ꝯsensu sui cap'. ⁊ nō ꝑ alienare. ⁊ si fecit. nō tenet. Nō tandiu tñ q' ꝑ ꝑsentare sine ꝯsensu cap' sui si hꝫ ē ꝑmissiū. ul' de ꝯsuetudine. ul' de ꝯcessioē superioꝭ. ⁊ ꝑuā ⁊ q̄ nō cere nō possit eccl'e ꝑ facē ꝯcessionē ul' alienatoꝭ. ⁊ sine notab' q' eaꝭ maioꝛeꝭ audire ꝺ; epc̄. ⁊ inquisitoꝭ. ⁊ eas ꝺ; diffinire de ꝯsensu sui cap'. eaꝭ nō cauleꝭ sine capl'o suo ꝑ audire ꝑ ⁊ diffinire. De hiꝭ q̄ fiunt a maioꝛi ꝑte cap'.

Intendū ē gñaliť q' ꝺ q' a maioꝛi ꝑte capl'i fit ualet ⁊ tenet ac si ab omīb; ecc̄ fēm. ñ minoꝛ ꝯsl' aliqd rōabile posſit ostendē ⁊ ꝓbare. q' tē minō ꝯsleť maioꝛ. eo q' maioꝛi nititur ratioē. Vt ecclastica būfitia sit diminutē

Eclastica būfitia sine diminutē ꝛ ꝯfenda. ne sub ꝯfurē. ꝑtextu diminutoiꝭ uia fraudib; apiať ul' symoiaca ꝑuitas ꝯmittatur. De reb; eccl'e alienādiꝭ. ul' nō.

Alienatio ē oiꝭ actus ꝑ q̄ dñiū tollitur. ⁊ sm hoc diffinitē; stricte sumť ubiū alienatoiꝭ. largi tñ accipiť sine ꝑe q' ti neat alienatoēm sine q̄cūq; aliū actū. ꝓssunt aut̄ reꝭ eccl'e ꝓfane ul' mutileꝭ alienari usta de cā i pl'ib; casib;. puta q' ꝑmutat ecc̄e cū imꝑatoꝛe. ⁊ ē ei alia eccl'a. ⁊ si grauatur eccl'a debitiꝭ. nec debitū solui ꝑ de mobilib; ⁊ ꝑ alienare q̄cūq; eccl'a meliora ⁊ utiliora ꝓsperē. ita q' ñ sit dubium eccl'e ꝓfuturū. si reꝭ sacra l' religiosa nō ꝑ alienari. ⁊ uasa eccl'e ꝓssunt uendi alti eccl'e inteḡ. si ꝑuato. s. layco ul' iudeo. nō. ñ ꝓ' ꝯflata. forma alienationiꝭ ē. q' ꝺ; fi' a maioꝛi ꝑte cap' usta cā intueniente. ⁊ de ꝯsensu epi in eccl'a cathedrali. ⁊ aliꝭ secus ē. ⁊ alienatoē hꝫ ordine ē ꝓcedendū. ꝓmo mobilia. ꝛo uō imobilia ⁊ distrahenda. ꝑlat' ⁊ dom tol'at' in āmīstratoē ꝑ ꝓ male alienata repetē. Pena recipientiꝭ male alienata ē